

Banegaardsforholdene ved Hellerup. Navnlig er det mig ganske uforstaaeligt, at ikke Kravet om en Perrontunnel for det Publikum, der bor i Stationens Nærhed, imødekommes, og at det rejsende Publikum, som kommer Vest fra og skal til København, ikke kan faa Adgang til Tunnelen og ved Tunnelens Indgang skaffe sig Billet f. Eks. ved Hjælp af Billet-Automater. Statsbanerne have anført, at disse Automater ikke ere paalidelige, at de let kunne svigte. Ja, hvis det er Tilfældet — de findes for øvrigt allerede forskellige Steder til Køb af Perronbilletter — kunde man bøde derpaa ved at anskaffe saa mange flere Automater, at der altid var nogle, man kunde benytte. Skulde de alle sammen svigte, vilde det rejsende Publikum selvfølgelig finde sig i at henvende sig paa Billetkontoret. Der er ikke nogen synderlig Fare for det, som ogsaa er udtalt af Statsbanerne, at andre rejsende end de, der skulle til København, hvis en saadan Lettelse opnaaedes, skulde stille Fordringer i lignende Retning. Men skulde nu Trafikken stige i nævneværdig Grad, kan jeg ikke se, at det vilde være nogen særlig uøkonomisk Handling, at man indrettede et Billetsalgssted Vest paa for Kørselen paa de nærmeste Strækninger. Saafremt der midt i Tunnelen anbringes en Aabning i en Spærring mellem en for det almindelige Publikum og for det rejsende Publikum tilvejebragt Tunnel i Stationens Nærhed, vilde en Kontrol ved denne Spærring let kunne mærke Biletterne ved Klipping; og særlig kostbar kunde den Foranstaltning ikke være. Den vilde sikkert kunne iværksættes ved en eller to Mand, efter som Adgangen væsentlig kun vilde blive benyttet af dem, der kom Vest fra og skulde til København, eller som kom fra København og skulde Vest paa efter Ankomsten til Hellerup. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Trafikminister selv lejlighedsvis at tage disse Forhold i Øjesyn. Jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Minister i saa Fald vilde give mig Ret og gøre sin Indflydelse gældende til Fordel for det rejsende Publikum, da det, naar endelig alt kommer til alt, er for dettes Skyld, at Banerne eksistere og ikke omvendt.

Der er i Eftermiddag blevet overrakt mig et Korrekturark til en Adresse til Rigsdagen omhandlende netop dette Spørgsmaal. Det er en Henvendelse, som er udgaaet fra Hellerup Grundejer- og Kommunalforening, og det forekommer mig med Rette, at Forholdene ude i Hellerup ere

vidt forskellige fra noget andet Sted i Landet, idet man nu i Hellerup har en Stationsbygning, som er bygget i 1863 og forsynet med en Tilbygning i 1891. I 1863 var der 400, i 1891 1,500 Indbyggere i Hellerup. Nu er der 10,000 Indbyggere, og for Hellerup Station standser daglig mellem 100 og 200 Tog. Man kan vistnok sige, at Forholdene ere saa vanskelige der, at der er al mulig Grund til snarest at tage under Overvejelse, hvad der skal gøres for at bøde paa de nuværende ganske utiladelige Forhold.

Jeg vil saa tillade mig en Henvendelse til den højtærede Kultusminister angaaende Hellerup Gymnasium, som trods gentagne Ansøgninger ikke har opnaaet at faa Statstilskud. Skolen tilfredsstiller alle for Opnaaelsen af Statstilskud fastsatte Betingelser. Den har Tilskud baade fra Kommunen og Amtet, den tæller for Tiden omtrent 150 Elever, har dimitteret 3 Gange til 4de Klasses Hovedeksamen og almindelig Forberedelseseksamen, 1 Gang til Studentereksamen og den ny Mellemskoleeksamen, og den nyder stor Tillid hos Befolkningen, hvormod fremlagte Erklæringer, som ere underskrevne af skolekyndige Mænd fra forskellige politiske Partier, bære Vidne. Samtidig maa det bemærkes, at en anden Skole, nemlig Ordrup højere Almenskole, som er stillet i alle Henseender ganske som Hellerup Gymnasium, allerede i en Aarrække har haft Statstilskud, og paa det forelagte Finanslovsforslag for det næste Aar har denne sidste Skole endvidere opnaaet at faa sit Statstilskud forøget fra 2,000 til 4,000 Kr. Professor Tuxen, som er Undervisningsinspektør, har udtalt til mig, at Hellerup Gymnasium i enhver Henseende er fuldt kvalificeret til at opnaa Statstilskuddet, og at Undervisningen i alle Retninger ledes tilfredsstillende, og da saa endelig et eventuelt Statstilskud vil blive anvendt enten til Fripladser eller ogsaa til Nedsættelse af Skolepengene i en Del af Klasserne, haaber jeg, at Skolens Andragende i Henhold til det, jeg her har fremført, maa blive imødekommet.

Det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) gjorde med Rette opmærksom paa, at Pensionerne til Almuelærere og -lærerinder, som Forholdene ere nu, ere alt for ringe, og at de maa forhøjes. Jeg tror, at denne Anke kan udstrækkes til ikke alene at gælde de nævnte Led i Samfundet, men ogsaa mange andre Klasser. Der er, som bekendt, nu Dyrtid saa godt som paa alle Ting, og det turde derfor være betimeligt at tænke paa alle